

KARLOVA UNIVERZITA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut komunikačních studií a žurnalistiky

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POZOR: V počítači vyplňujte pouze do šedivých políček! Po jejich vyplnění hotový posudek prosím vytiskněte, podepište, odevzdejte ve dvou kopiích a zašlete elektronicky na adresu sekretariátu příslušné katedry!

Typ posudku („kliknutím“ zakřížkujte platnou variantu)

Posudek vedoucího práce Posudek oponenta

Autor/ka práce

Příjmení a jméno: Šulcová Petra

Název práce: Uplatňování směrnice "Televize bez hranic" v programové nabídce českých celoplošných televizí

Autor/ka posudku

Příjmení a jméno: Mgr. Dominik Šimon

Pracoviště: Katedra mediálních studií, IKSŽ, UK FSV

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

		Odpovídá schváleným tezím	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné a je vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné, ale není vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení není v práci zdůvodněné a není vhodné	Neodpovídá schváleným tezím
1.1	Cíl práce	☒	☐	☐	☐	☐
1.2	Technika práce	☐	☒	☐	☐	☐
1.3	Struktura práce	☒	☐	☐	☐	☐

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení vztahu tezí a práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

Předkládaná podoba práce v zásadě odpovídá schváleným tezím, autorka oproti původním plánům pouze částečně pozměnila vzorek - programovou skladbu českých celoplošných televizí nakonec nezkoumala na vzorku z let 1994 a 1996, ale z roku 1998 (ostatní navržené roky autorka zpracovala podle plánu). K této změně přistoupila po dohodě s konzultantem kvůli tomu, že k původně vybraným rokům se jí nepodařilo získat potřebné prameny. Televizní stanice totiž disponují přehledem údajů právě až od roku 1998. Úprava vzorku se do samotných závěrů práce nijak podstatně nepromítá a lze ji bez výhrad akceptovat.

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE

Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 (jedinečné a vynikající – výborné – velmi dobré – dobré – ještě akceptovatelné – téměř nevyhovující – zcela nedostatečné)

		Hodnocení známkou
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	4
2.2	Pochopení zpracované literatury a schopnost ji aplikovat	3
2.3	Zvládnutí zvolené techniky zpracování materiálu	2
2.4	Logičnost výkladu, podloženost závěrů	4

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení obsahu výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

Hlavní přínos práce spočívá ve výzkumu, který autorka provedla, tj. v důkladném a přehledném statistickém zpracování podílu evropských a neevropských pořadů, vysílaných českými celoplošnými stanicemi ve vybraném období před implementací evropské směrnice "Televize bez hranic" do našeho právního řádu a po ní. Na základě zjištěných výsledků pak autorka dokládá, že zatímco veřejnoprávní Česká televize neměla s naplněním směrnice, která zakládá povinnost odvysílat alespoň 50 % pořadů evropské provenience, žádné potíže, protože tuto hranici dávno sama překračovala, komerční vysílatelé museli svá schémata upravit. Překvapivým výsledkem výzkumu je fakt, že televize Prima ve sledovaných letech před zavedením limitu zmíněných 50 % již dosahovala, byť těsně, a nemusela své vysílání upravovat tolik jako stanice Nova.

Zjištěné výsledky by si ovšem zasloužily podrobnější komentář. Autorka se však bohužel většinou spokojí pouze s jejich předložením, a to i v případech, které si přímo říkají o podrobnější analýzu. Například v případě televize Nova Petra Šulcová vlastními výpočty dospěla k tomu, že v letech 2002 a 2003 na této stanici podíl evropských

pořadí požadovaných 50 % nedosáhl, zatímco oficiální údaje z Rady pro rozhlasové a televizní vysílání naplnění kvóty potvrzují. Autorka ale tuto diskrepanci opět pouze konstatuje a nesnaží se téma blíže rozvést.

Seznam použité literatury by mohl být o něco širší, zejména co se týče obecněji pojatých textů o televizi a mediální komunikaci. Zcela nepochopitelné však je, že autorka pominula příručku "Dějiny českých médií v datech. Rozhlas, televize, mediální právo", jejíž druhý a třetí oddíl se přímo vztahují k její práci. Kdyby autorka tuto publikaci využila, nepochybně se mohla vyvarovat některých věcných omylů či nepřesností (viz níže). Samotnou práci s literaturou a prameny autorka zvládá na solidní úrovni, jen by měla zdroje více diverzifikovat. V prvních kapitolách je až příliš závislá na jediném, navíc nikoli odborném článku Evy Hrnčířové "České audiovizuální právo normám Evropské unie stále neodpovídá".

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE

Vyplňte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 (jedinečné a vynikající – výborné – velmi dobré – dobré – ještě akceptovatelné – téměř nevyhovující – zcela nedostatečné)

		Hodnocení známkou
3.1	Struktura práce	3
3.2	Funkčnost a přiměřenost poznámkového aparátu a odkazů	5
3.3	Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně objevují pasáže přejaté bez udání zdroje, hodnotte stupněm 7. Pokud v textu zjistíte přejaté pasáže vydávané neoprávněně autorem za vlastní zjištění, nedoporučte práci k obhajobě a ve „zdůvodnění v případě nedoporučení“ navrhněte, aby s autorem bylo zahájeno disciplinární řízení.)	6
3.4	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotte stupněm 7)	4
3.5	Oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava práce	2

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení obsahu výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)

Struktura práce v zásadě odpovídá potřebám tématu, jen 3. a 5. kapitola, které zahrnují popis implementace směrnice do našeho právního řádu, resp. hlavní autorčin výzkum, by si zasloužily přehlednější zpracování. Autorce se ne vždy daří udržet hlavní kauzální linku a přeskakuje mezi tématy, čímž se zhoršuje orientace v jinak přínosném přehledu faktů.

V otázkách stylistických a jazykových působí práce jako šitá horkou jehlou. Je sice prakticky bez překlepů, zato obsahuje opakované chyby v interpunkci, gramatice i pravopisu, např. "data vsazené" (str. 9), "USA prodává" (str. 10), "50ti procentní" (str. 19). Autorka vůbec pomíjí pravopisnou normu v případě procentního znaku (%), kdy nerozlišuje mezi podobou 40 % (= 40 procent; s mezerou) a 40% (= čtyřicetiprocentní; bez mezery). Šťastné nejsou ani formulace typu "podle informací z mnohé literatury lze zjistit a získat dojem" (str. 10) nebo "prostředí u nás nebylo (...) zcela úplně připraveno" (str. 27).

Za téměř nepřipustný pokládám způsob, jímž se v práci nakládá s citacemi. Autorka používá systém nepřímých citací, kdy na závěr odstavce uvede jeden odkaz na zdroj, aniž je zřejmé, k jaké konkrétní formulaci zdroj odkazuje. V daném odstavci se většinou nachází více potenciálně zdrojovatelných údajů a je absolutně nemožné přesně určit, které z nich jsou citacemi a které nikoliv. Tyto sdružené odkazy autorka navíc používá i v případě, že přejímá přímé, v uvozovkách označené citace! To je už zcela neakceptovatelný postup, jakákoliv přímá citace musí označena zdrojem rovnou, nikoliv později a ještě k tomu vágně. Autorka navíc v odkazu ne vždy uvádí stránkový údaj, například v 8. poznámce se lze dočíst pouze tolik, že údaj lze dohledat v téměř čtyřsetstránkovém Jirákové a Burtonově "Úvodu do studia médií".

Přijmout nelze ani další autorčin postup, na který narazíme třeba na str. 14, v prvním odstavci kapitoly 2.1. Tento odstavec je z drtivé většiny přímou, jen kosmeticky parafrázovanou citací z již zmíněného článku E. Hrnčířové. Není však jako citace vůbec označen, pouze na jeho konci se nachází odkaz na zdroj, který však opět neuvádí, že se jedná přímo o přejatý text, nikoli o odkaz např. na citovaný číselný údaj apod.

Nakládání se zdroji tak, jak ho předvádí Petra Šulcová, se pohybuje na hraně přípustnosti, a autorku zachraňuje jedině fakt, že zdroje nakonec vždy uvede, byť v pokřivené a obtížně identifikovatelné podobě. To značí, že výše uvedené výtky jdou na vrub pouze nešikovnému nakládání s poznámkovým aparátem, a nikoli plagiátorství.

4. SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkové hodnocení výsledné práce, její silné a slabé stránky, původnost zpracování tématu apod.)

Výsledné hodnocení práce Petry Šulcové je nevyhnutelně rozporuplné. Na jedné straně zde máme práci bezesporu přínosnou a pozoruhodnou, autorka dokázala bez potíží zpracovat obsáhlý soubor dat a její závěry jasně dokládají, jakým způsobem zasáhla směrnice "Televize bez hranic" do vysílacích schémat našich celoplošných stanic.

Dobry dojem z prace vsak poskozuje její nedotaženost, ať už se týká výše popsané jazykové stránky, nebo množství chyb a nepřesností, které se vyskytují zejména v první polovině práce. Například vysílání typu "public service" není ani tak "veřejným podnikem" jako "veřejnou službou" (str. 27), Ivo Mathé se nestal ředitelem České televize k 1. lednu 1993 (str. 28), ale už o rok dříve, jeho následovníci Puchalský a Balvín se nejmenují Jan, ale Jakub, resp. Jiří (str.28). Pomohly by i preciznější formulace, Rada (ČR!) pro rozhlasové a televizní vysílání v roce 1993 nerozhodovala o "přidělení kanálu ČT2" (str. 30), což asociuje privatizaci kanálu coby instituce, ale o přidělení pouze jeho okruhu, tedy vysílacích frekvencí. Samostatnou kapitolou je nezvládnutá citační norma, která neplní svou základní funkci, tedy přesně odkazovat na zdroje u všech nepůvodních údajů i citací.

Bakalářská práce Petry Šulcové tak bohužel zůstává na půli cesty, velmi dobrý a přínosný výzkum sráží celková odbytost a někdy i povrchnost (např. v přehledových kapitolách o českých celoplošných televizích) zpracování zbytku práce. Jako výslednou známku navrhuji stupeň "velmi dobře".

5. OTÁZKY NEBO NÁMĚTY, K NIMŽ SE PŘI OBHAJOBĚ DIPLOMANT MUSÍ VYJÁDŘIT:

5.1	
5.2	

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

výborně – velmi dobře – dobře – nedoporučuji k obhajobě

ZDŮVODNĚNÍ V PŘÍPADĚ NEDOPORUČENÍ

Datum:

Podpis:

Hotový posudek vytiskněte, podepište a odevzdejte ve dvou kopiích i zašlete elektronicky na adresu sekretariátu příslušné katedry!